

PARAULES DE VIDA

«Jo seré amb vosaltres fins a la fi del món»

L'Ascensió fa de pont entre la Resurrecció de Jesús i la Pentecosta, formant una unitat indivisible. Lluc acaba el primer volum de la seva obra (l'evangeli) on parla de *tot el que Jesús va fer i ensenyar fins al dia que fou endut al cel* i comença el segon volum (Fets d'Apòstols) amb el mateix triple encàrrec de Jesús als deixebles: *No us allunyeu de Jerusalem*, meta del camí terrenal de Jesús; *Espereu la promesa del Pare*; *Jo us enviaré el do que el Pare ha promès*.

Tot i la decebedora darrera pregunta dels deixebles (*Senyor, restablireu ara la reialesa d'Israel?*), Jesús els confirma en la missió: *Quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem i fins als límits més llunyans de la terra*.

És l'encàrrec que celebrarem diumenge vinent en Pentecosta.

Déu puja enmig d'aclamacions; al so dels corns puja el Senyor: l'antífona del Salm Responsorial expressa la veritat teològica de què Jesús, acomplerta la seva missió d'Encarnació a la terra, *fou endut al cel* retornant a la intimitat trinitària. L'exaltació de Crist és descrita amb elements d'escenografia apocalíptica i ambientació cosmològica (*s'enlairà, un núvol se l'endugué...*).

Aquest final de l'evangeli segons Mateu és com el kerigma de la missió que el Ressuscitat confia als seus deixebles.

Els Onze deixebles se n'anaren cap a Galilea, a la muntanya que Jesús els havia indicat. Recordem que *en clarejar el matí del diumenge de Pas-*

qua l'àngel del Senyor encomanà a *Maria Magdalena i l'altra Maria* que diguessin als deixebles: *Jesús, el Crucificat, ha ressuscitat d'entre els morts i anirà davant vostre a Galilea. Allí el veureu* (Mt 28,7).

Efectivament, Galilea va ser el lloc preeminent de l'ensenyament de Jesús durant el seu Ministeri i per això *anar a Galilea* és símbol del viure fidels als criteris de l'Evangeli. Perquè lluny de Galilea, lluny dels criteris de l'Evangeli, no podem trobar el Ressuscitat.

Déu m'ha donat plena autoritat al cel i a la terra, proclama Jesús.

Però amb un poder que inclou la incorporació de tots els fidels a la missió evangelitzadora; perquè és voluntat del Pare Déu la col·laboració dels fills en la suprema tasca de la construcció d'un veritable Poble de Déu amb actiu protagonisme dels fills que pel Baptisme hem estat empeltats a Crist.

Aneu a convertir tots els pobles: amb quins instruments? Bàsicament dos: Bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant perquè sense la força superior de Déu, mitjançant els sagraments, no és possible la conversió. *Ensenyeu-los a guardar tot el que Jo us he manat: amb la força de la Catequesi i sobretot amb l'atractiu del testimoniatge*.

Precisament en la festa de l'Ascensió del Senyor i els diumenges següents és tradicional la celebració de la Primera Comunió dels infants que s'hi han preparat amb la Catequesi d'Iniciació Cristiana.

Omplim de contingut aquesta bona tradició! Incorporarem vivament els pares a la transmissió de l'experiència personal de fe. Tot valorant, agraint i acompanyant el ministeri essencial dels catequistes d'Iniciació Cristiana al costat dels mossens, cal tenir molt present que la sessió parroquial de Catequesi resta greument coixa sense l'ambient de vivència cristiana al si de la família.

Sempre amb la garantia promesa per Jesús: *Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món*. Perquè l'Ascensió del Senyor al cel no indica el seu allunyament, com si ens abandonés: realment el Senyor s'ha quedat amb nosaltres enmig de totes les nostres circumstàncies vitals.

Gaudim de la seva presència i siguem-ne testimonis engrescadors nodrits amb la força de l'Eucaristia.

José Luis Arín Roig
Administrador diocesà

APUNTS PER A L'ANÀLISI

«Oi que m'estimaràs sempre?»

Una pregunta innocent d'un fillol al seu padrí. Li sortia del cor i ho traduïa amb el gest, agafant-se amb fermesa a la mà del padrí. Un desig profund i una demanda concreta: Amor etern. Sembla difícil que ho puguem demanar a una persona. Una petició que neix del profund desig de ser estimats. L'arrel fonamental de l'existència humana, rebre amor.

És una pregunta que no pot no ser resposta, perquè és més una afirma-

ció que un interrogant? És més un assentiment demanant que sigui veritat que no pas un qüestionament que no pugui ser així. L'infant en pronunciar-la no podia esperar una resposta que no fos l'esperada, el sí sincer. Potser fins i tot amb l'èmfasi: «Oi tant que sí!»

I és que el desig d'amor no pot tenir límit ni final. Per això, com a efecte de la fe, mantenim encesa una flama en el cor que no es pot extingir. Entendre la vida com un assoliment complet de tot l'a-

mor que puguem rebre. Per això, aquell que creu en el Déu Amor no pot acabar de tenir tot l'amor complet fins que no rebi l'amor d'aquell que més se l'estima. La culminació del nostre desig d'amor ha de portar-nos a deixar-nos estimar per Déu. No hauríem de tenir cap altra aspiració a assolir.

Convertim en pregària la bonica afirmació del fillol. Quan dubtem que estem essent estimats per Déu no deixem de repetir «Oi que m'estimaràs sempre?»

i quedem-nos convençuts que aquest amor ja el tenim, l'hem tingut i el tindrem sempre.

Voleu més bona notícia per transmetre quan ens preguntin perquè creiem en Déu? Si a més de preguntar-li a Déu li sabem agafar la mà que ens allarga, possiblement tastarem la plenitud de l'amor. La resposta l'obtindrem al moment: «Oi tant que sí!»

Mn. Valentí Alonso i Roig

PALABRAS DE VIDA

«Yo estoy con vosotros hasta el final de los tiempos»

La Ascensión hace de puente entre la Resurrección de Jesús y Pentecostés, formando una unidad indivisible. Lucas acaba el primer volumen de su obra (el evangelio) donde habla de *todo lo que Jesús hizo y enseñó hasta el día en que fue llevado al cielo* y empieza el segundo volumen (Hechos de los Apóstoles) con el mismo triple encargo de Jesús a los discípulos: *Les ordenó que no se alejaran de Jerusalén, meta del camino terrenal de Jesús; Aguardad que se cumpla la promesa del Padre; Vosotros seréis bautizados con Espíritu Santo*. A pesar de la decepcionante última pregunta de los discípulos (*Señor, ¿es ahora cuando vas a restaurar el reino de Israel?*), Jesús los confirma en la misión: *Recibiréis la fuerza del Espíritu Santo que va a venir sobre vosotros y seréis mis testigos en Jerusalén, y hasta el confín de la tierra*. Es el encargo que celebraremos el próximo domingo en Pentecostés.

Dios asciende entre aclamaciones; el Señor, al son de trompetas: la antifona del Salmo Responsorial expresa la verdad teológica de que Jesús, una vez cumplida su misión de Encarnación en la tierra, *fue llevado al cielo* retornando a la intimidad trinitaria. La exaltación de Cristo es descrita con elementos de escenografía apocalíptica y ambientación cosmológica (*fue levantado, una nube se lo quitó de la vista...*). Este final del evangelio según Mateo es como el kerigma de la misión que el Resucitado confía a sus discípulos. *Los once se fueron a Galilea, al monte que Jesús les había indicado*. Recordemos que *al alborar el primer día de la semana el ángel del Señor encomendó a María la Magdalena y la otra María que dijeran a los discípulos: Jesús ha resucitado de entre los muertos y va por delante de vosotros a Galilea. Allí lo veréis (Mt 28,7)*.

Efectivamente, Galilea fue el lugar preeminente de la enseñanza de Jesús durante su Ministerio y por eso *ir a Galilea* es símbolo de vivir fieles a los criterios del Evangelio. Porque lejos de Galilea, lejos de los criterios del Evangelio, no podemos encontrar al Resucitado.

Se me ha dado todo poder en el cielo y en la tierra, proclama Jesús. Pero con un poder que incluye la incorporación de todos los fieles a la misión evangelizadora; porque es voluntad del Padre Dios la colaboración de los hijos en la suprema tarea de la construcción de un verdadero Pueblo de Dios con activo protagonismo de los hijos que por el Bautismo hemos sido injertados a Cristo. *Id, pues, y haced discípulos a todos los pueblos: ¿con qué instrumentos? Básicamente dos: Bautizándolos en el nombre del Padre y del Hijo y del Espíritu Santo*, porque sin la fuerza superior de Dios, a través de los sacramentos, no es posible la conversión. *Enseñándoles a guardar todo lo que os he mandado*: con la fuerza de la Catequesis y sobre todo con el atractivo del testimonio.

Precisamente en la fiesta de la Ascensión del Señor y los domingos siguientes es tradicional la celebración de la Primera Comunión de los niños que se han preparado con la Catequesis de Iniciación Cristiana. ¡Llenemos de contenido esta buena tradición! Incorporaremos vivamente a los padres en la transmisión de la experiencia personal de la fe. Valorando, agradeciendo y acompañando el ministerio esencial de los catequistas de Iniciación Cristiana junto a los sacerdotes, debemos tener muy presente que la sesión parroquial de Catequesis permanece gravemente coja sin el ambiente de vivencia cristiana en el seno de la familia. Siempre con la garantía prometida por Jesús: *Y sabed que yo estoy con vosotros todos los días, hasta el final de los tiempos*. Porque la Ascensión del Señor al cielo no indica su alejamiento, como si nos abandonara: realmente el Señor se ha quedado con nosotros en medio de todas nuestras circunstancias vitales. Disfrutemos de su presencia y seamos testigos alentadores nutridos con la fuerza de la Eucaristía.

José Luis Arín Roig
Administrador diocesano

Celebración del Domingo de Ramos en Forcall

Tras los años de restricciones por la pandemia, este Domingo de Ramos en Forcall se volvió a realizar la bendición en la entrada de la Ermita de Sant Josep.

Aprovechando que el pasado año se finalizaron las obras de rehabilitación, el consejo parroquial propuso celebrar la misa dentro de la misma ermita. La brigada del ayuntamiento proporcionó las sillas y con la ayuda de voluntarias, se limpió el interior que, aunque no está restaurado, resultó ser muy acogedor. También trajeron romero, olivo y laurel. Mn. Matteo bendijo y celebró y allí mismo se leyó la Pasión de Cristo.

Fueron más de cincuenta personas las que pudieron disfrutar de esta celebración en Forcall.

Parroquia de Forcall

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «L'alegria cristiana és contagiosa, perquè l'Evangeli ens fa sortir de nosaltres mateixos per a comunicar la bel·lesa de l'amor de Déu. L'alegria cristiana no es pot guardar per a un mateix, i quan la fem circular, es multiplica» (6 de novembre).

@Pontifex_es: «L'Esperit Sant és font d'unitat. El seu foc crema els desitjos mundans i encén en la nostra vida aquest amor acollidor i compassiu amb el qual ens estima Jesús, perquè també nosaltres puguem estimar-nos així» (6 de novembre).

@Pontifex_es: «L'Esperit és font de profecia. No podem fingir que no veiem les obres del mal, quedar-nos en la nostra "vida tranquil·la" per a no tacar-nos les mans. Hem rebut un Esperit de profecia per a manifestar l'Evangeli amb el nostre testimoniatge de vida» (6 de novembre).

@Pontifex_es: «Legim les vides dels sants, perquè mostren de manera narrativa i comprensible l'estil de Déu en la vida de persones semblants a nosaltres, ja que els sants eren de carn i os com nosaltres. Les seves accions parlen a les nostres i ens ajuden a comprendre el seu significat» (7 de novembre).

Via Crucis al Calvari de Santa Clara de Tortosa

El Divendres Sant, a les 10.30 h, se celebrà el Via Crucis al Calvari de Santa Clara, espai del casc antic de Tortosa. El va presidir l'administrador diocesà, Il·lm. José Luis Arín, acompanyat de Mn. Josep M. Membrado, rector de Sant Blai. Van participar de la celebració la Sra. Meritxell Roigé, alcaldessa de la ciutat, el Sr. Ferran Bel, diputat al Congrés, alguns regidors i un bon nombre de fidels.

Mn. Jordi Bertomeu inicià la celebració amb la meditació inicial: Recórrer el camí que feu Jesús és voler seguir les seues petjades... També nosaltres hem d'agafar les nostres creus en el camí de la vida. Tres fidels es van fer càrrec de la lectura de les catorze estacions, i els quatre, dels cants corresponents. Durant la celebració, una música molt adient acompanyava la meditació del Camí de la Creu que va fer Jesús.

Finalment, l'administrador diocesà ens va dir unes paraules: «En el Camí de la Creu trobem les petjades de Jesús. En el misteri de Nadal proclamem que Déu està amb nosaltres. No podem creure en la solidaritat a distància i es va fer home igual a nosaltres excepte en el pecat. Aquest amor i aquesta presència divina culmina en el misteri de la Creu, esclatant el seu amor pels homes i ens estimà fins a la mort. El camí de la creu segueix sent camí de llum; demanem a Jesús que fem camí amb Ell; tant de bo féssim sempre el mateix camí.»

Després del res de l'Ave Maria, Mn. Arín ens donà la benedicció final. En acabar es van repartir unes estampes de la Resurrecció amb l'escut del papa Francesc darrere.

Maria Joana Querol Beltrán

Celebració de la Vetlla Pasqual a la Catedral

El Dissabte Sant, a les 22 h, vam celebrar a la Catedral la Vetlla Pasqual. Presidí la celebració el M.I. Josep M. Membrado, rector de la Parròquia Sant Crist de la Catedral, concelebrant el M.I. Pascual Centelles. La part musical fou a càrrec del M.I. Víctor Cardona a l'orgue i el Sr. Joan Redó dirigint els cants.

El retaule de la *Mare de Déu de l'Estrella* a l'altar major, en començar estava amb les portes tancades, tal i com es va deixar el Diumenge de Rams.

Aplegats fora de la porta de la façana principal, el celebrant principal beneí el foc; després marcà el Ciri Pasqual amb una creu i li posà cinc grans d'encens i el va encendre.

Il·luminats pel Ciri Pasqual i amb les candeles enceses, els fidels vam recórrer en processó la nau central de la Catedral.

En arribar els celebrants al presbiteri, s'il·luminà la Catedral. Tot seguit es proclamà el Pregó Pasqual, anunci de

la Pasqua i síntesi de la història de la salvació. En la litúrgia de la Paraula, primer es proclamaren quatre lectures de l'A.T. Després es proclamà la lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma i, per últim, l'Evangelí.

En l'homília, Mn. Membrado ens digué: «JESÚS HA RESSUSCITAT!

Aquesta és la nostra esperança.» Després de cantar les Lletanies dels Sants, es beneí l'aigua invocant la gràcia de Déu i s'introduí el Ciri Pasqual dins l'aigua.

Tots els participants a la celebració vam encendre les candeles per renovar les promeses baptismals.

A la Comunió vam cantar: «*I jo el resuscitaré el darrer dia.*»

La solemne benedicció final i el cant del *Regina coeli* van precedir el cant joïós del *Avui és un dia gran* amb què acomiadàvem la Vetlla Pasqua a la Catedral.

Maria Joana Querol Beltrán

AGENDA

► **Divendres 26**, Jesús, a les 20.30 h, confirmacions.

► **Dissabte 27**, Catedral, a les 18 h, confirmació d'adults.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

22. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Fets 19,1-8 / Sl 67 / Jo 16,29-33]. Santa Joaquina de Vedruna (1783-1854), rel. viuda, de Barcelona, fund. carmelites de la Caritat a Vic (CHCC, 1826); santa Rita de Càssia, rel. agustina.

23. □ Dimarts [Fets 20,17-27 / Sl 67 / Jo 17,1-11a]. Sant Desideri, bisbe; sant Joan Baptista de Rossi, prev. fund.

24. □ Dimecres [Fets 20,28-38 / Sl 67 / Jo 17,11b-19]. Maria Auxiliadora i altres advocacions: Providència, Strada...; sant Vicenç de Lerins, prev., escriptor eclesiàstic; sant Genadi, bisbe; santes Susanna i Afra, mrs.; beat Joan Prado, prev. i mr.

25. □ Dijous [Fets 22,30;23,6-11 / Sl 15 / Jo 17,20-26]. Sant Beda el Venerable (673-735), prevere i doctor de l'Església; sant Gregori VII, papa; santa Magdalena-Sofia Barat, fund. rel. Sagrat Cor, a París (SCJM, 1800); santa Maria Magdalena de Pazzi, vg.; santa Vicenta-Maria López Vicuña, vg., fund. rel. Maria Immaculada.

26. □ Divendres [Fets 25,13-21 / Sl 102 / Jo 21,15-19]. Sant Feliu de Llobregat: Dedicació de la Catedral. Sant Felip Neri (Florència, 1515 - Roma, 1595), prev. i fund. Congregació de l'Oratori (CO, 1551); sant Zacaries, bisbe; sant Quadrat, mr., deixeble dels apòstols.

27. □ Dissabte [Fets 28,16-20.30-31 / Sl 10 / Jo 21,20-25]. Sant Feliu de Llobregat: beat Josep Tous i Soler (Igualada, 1811 - Barcelona, 1871), prev. i fund. de les Caputxines de la Mare del Diví Pastor; sant Agustí de Canterbury (s. VI-VII), bisbe, abans monjo a Roma; sant Juli, mr.; sant Berenguer, monjo.

28. ■ Diumenge vinent, Pentecosta (lit. hores: de la Solemnitat) [Fets 2,1-11 / Sl 103 / 1C 12,3b-7.12-13 / Jo 20,19-23]. Lleida: Dedicació de la Catedral. Sant Feliu de Llobregat: sant Felip Neri, prev. Sant Germà, bisbe de París; sant Emili, mr.; santa Maria-Ana de Jesús Paredes, vg. de l'Equador. Urgell: sant Just (s. VI), bisbe d'Urgell.

L'Ascensió del Senyor (A)

COMENTARI

«Aneu a convertir tots els pobles»

L'Ascensió és el moment que Crist deixa ja aquesta terra de forma visible per a viure eternament al costat del Pare i de l'Esperit. Per això, la primera lectura representa aquest retorn al Pare amb la seva humanitat dient *que s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué i el perderen de vista*. És una manera molt evident de dir que Jesús com a home deixa de ser present visiblement entre nosaltres. Però amb l'Ascensió no acaba l'obra de Crist. Per això, la primera lectura ja ens ha dit: *Quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimoni meu a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samaria i fins als límits més llunyans de la terra*. És a dir, els apòstols s'han de convertir en testimonis de Jesús, del seu evangeli per tota la terra començant per Jerusalem i arribant als confins més llunyans del món. El mateix diu Jesús a l'evangeli: *Aneu a convertir tots els pobles, bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant i ensenyeu-los a guardar tot el que jo us he manat*. Aquesta és la missió dels apòstols, la missió de l'Església al llarg dels segles. Però no pensem que en aquesta missió, els apòstols, els cristians estiguem sols. Jesús a l'evangeli ha dit ben clarament: *Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món*. No estem sols; malgrat que el Senyor torni al Pare, no ens deixa, no ens abandona; és sempre present en la seva Església. I la primera lectura ja ens ha parlat de la força que rebran els apòstols. Aquesta força és l'Esperit Sant. La missió de l'Església no depèn de la vàlua de cadascun dels cristians sinó de deixar que sigui l'Esperit el qui actuï en nosaltres. Ell és la força que transformarà el món. La segona lectura recorda que *el Pare ha fet seure Crist a la seva dreta per damunt de tots els governants i dels qui tenen poder i a ell l'ha fet cap de tot i l'ha donat a l'Església que és el seu cos*. Tenim tot el poder de Crist per a complir la nostra missió; no podem tenir por de res. El Senyor ens acompanya sempre amb la seva força.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 1,1-11)

En la primera part del meu llibre, Teòfil, he parlat de tot el que Jesús va fer i ensenyar, des del principi fins al dia que fou endut al cel, després de confiar, en virtut de l'Esperit Sant, la seva missió als apòstols que ell havia elegit. Després de la passió, se'ls presentà viu, i ho comprovaren de moltes maneres, ja que durant quaranta dies se'ls aparegué, i els parlava del regne de Déu. Estant reunit amb ells, els manà que no s'allunyessin de Jerusalem i els digué: «Espereu aquí la promesa del Pare que va sentir dels meus llavis quan us deia que Joan havia batejat només amb aigua; vosaltres, d'aquí a pocs dies, sereu batejats amb l'Esperit Sant.» Els qui es trobaven reunits li preguntaven: «Senyor, és ara que restablireu la reialesa d'Israel?» Ell els contestà: «No és cosa vostra de saber quins temps i quines dates ha fixat l'autoritat del Pare, però quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samaria i fins als límits més llunyans de la terra.» Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista. Encara s'estaven mirant al cel com ell se n'anava, quan es presentaren dos homes vestits de blanc, que els digueren: «Homes de Galilea, per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel, tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se n'anava al cel.»

▶ Salm responsorial (46)

R. *Déu puja enmig d'aclamacions, al so dels corns puja el Senyor.*

Aplaudiu, pobles de tot el món, / aclameu Déu amb entusiasme. / El Senyor és l'Altíssim, el terrible, / rei de reis a tot el món. R.

Déu puja enmig d'aclamacions, / al so dels corns puja el Senyor. / Canteu a Déu, canteu-li, / canteu al nostre rei. R.

Que és rei de tot el món, / canteu a Déu un himne. / Déu regna sobre les nacions, / Déu seu al tron sagrat. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 1,17-23)

Germans, demano al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell; li demano també que illumini la mirada interior del vostre cor perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades l'heretat que ell us dona entre els sants. Que conegueu també la grandesa immensa del poder que obra en vosaltres, els creients, vull dir l'eficàcia de la seva força i de la seva sobirania amb què obrà quan ressuscità el Crist d'entre els morts, i el feu seure a la seva dreta dalt el cel, per damunt de tots els governants i dels qui tenen autoritat, poder o senyoria, per damunt de tots els títols que es poden donar en el nostre món i en l'altre. Tot ho ha posat sota els seus peus, i a ell l'ha fet cap de tot i l'ha donat a l'Església, que és el seu cos i el seu complement, ell que té en totes les coses la seva plenitud.

▶ Acaba l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 28,16-20)

En aquell temps, els onze deixebles se n'anaren cap a Galilea, a la muntanya que Jesús els havia indicat. En veure'ls es prosternaren.

Alguns, però, dubtaren. Jesús s'acostà i els digué: «Déu m'ha donat plena autoritat al cel i a la terra. Aneu a convertir tots els pobles, bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant i ensenyeu-los a guardar tot el que jo us he manat. Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 1,1-11)

En mi primer libro, Teófilo, escribí de todo lo que Jesús hizo y enseñó desde el comienzo hasta el día en que fue llevado al cielo, después de haber dado instrucciones a los apóstoles que había escogido, movido por el Espíritu Santo. Se les presentó él mismo después de su pasión, dándoles numerosas pruebas de que estaba vivo, apareciéndoseles durante cuarenta días y hablándoles del reino de Dios. Una vez que comían juntos, les ordenó que no se alejaran de Jerusalén, sino «aguardad que se cumpla la promesa del Padre, de la que me habéis oído hablar, porque Juan bautizó con agua, pero vosotros seréis bautizados con Espíritu Santo dentro de no muchos días». Los que se habían reunido, le preguntaron, diciendo: «Señor, ¿es ahora cuando vas a restaurar el reino a Israel?» Les dijo: «No os toca a vosotros conocer los tiempos o momentos que el Padre ha establecido con su propia autoridad; en cambio, recibiréis la fuerza del Espíritu Santo que va a venir sobre vosotros y seréis mis testigos en Jerusalén, en toda Judea y Samaria y «hasta el confín de la tierra». Dicho esto, a la vista de ellos, fue elevado al cielo, hasta que una nube se lo quitó de la vista. Cuando miraban fijos al cielo, mientras él se iba marchando, se les presentaron dos hombres vestidos de blanco, que les dijeron: «Galileos, ¿qué hacéis ahí plantados mirando al cielo? El mismo Jesús que ha sido tomado de entre vosotros y llevado al cielo, volverá como lo habéis visto marcharse al cielo.»

▶ Salmo responsorial (46)

R. *Dios asciende entre aclamaciones; el Señor, al son de trompetas.*

Pueblos todos, batid palmas, / aclamad a Dios con gritos de júbilo; / porque el Señor altísimo es terrible, / empedrador de toda la tierra. R.

Dios asciende entre aclamaciones; / el Señor, al son de trompetas: / tocad para Dios, tocad; / tocad para nuestro Rey, tocad. R.

Porque Dios es el rey del mundo: / tocad con maestría. / Dios reina sobre las naciones, / Dios se sienta en su trono sagrado. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 1,17-23)

Hermanos:

El Dios de nuestro Señor Jesucristo, el Padre de la gloria, os dé espíritu de sabiduría y revelación para conocerlo, e ilumine los ojos de vuestro corazón para que comprendáis cuál es la esperanza a la que os llama, cuál la riqueza de gloria que da en herencia a los santos, y cuál la extraordinaria grandeza de su poder en favor de nosotros, los creyentes, según la eficacia de su fuerza poderosa, que desplegó en Cristo, resucitándolo de entre los muertos y sentándolo a su derecha en el cielo, por encima de todo principado, poder, fuerza y dominación, y por encima de todo nombre conocido, no solo en este mundo, sino en el futuro. Y «todo lo puse bajo sus pies», y lo dio a la iglesia, como Cabeza, sobre todo. Ella es su cuerpo, plenitud del que llena todo en todos.

▶ Conclusión del santo Evangelio según san Mateo (Mt 28,16-20)

En aquel tiempo, los once discípulos se fueron a Galilea, al monte que Jesús les había indicado. Al verlo, ellos se postraron, pero algunos dudaron. Acercándose a ellos, Jesús les dijo: «Se me ha dado todo poder en el cielo y en la tierra. Id, pues, y haced discípulos a todos los pueblos, bautizándolos en el nombre del Padre y del Hijo y del Espíritu Santo; enseñándoles a guardar todo lo que os he mandado. Y sabed que yo estoy con vosotros todos los días, hasta el final de los tiempos».